

5. Друго паднѣ на каменито *мѣсто*, дѣто нѣмаше много пьръсть, и заскоро изникнѣ, защото нѣмаше дълбинѣ отъ земѣж :

6. Но когато изгрѣя слънце-то припърли ся, и понеже нѣмаше корень, изсѣхнѣ.

7. И друго паднѣ въ тръніе-тѣ, и обрастоух тръніе-тѣ и заглушихъ го, и не даде плодъ.

8. И друго паднѣ на добръ-тѣ земѣж, и даваше плодъ, който възлѣзуваше и възрастуваше, и принесе едно тридесеть, и друго шестдесеть, а друго сто.

9. И казуваше имъ : Който има уши да слуша, нека слуша.

10. И когато останѣ на самѣ, *онѣзи* които бѣхъ около него съ дванадесеть-тѣ, попытахъ го за притчѣ-тѣ.

11. И казуваше имъ : Вамъ ся даде да познаете тайнѣ-тѣ на царство-то Божіе, а на онѣзи външни-тѣ, всичко-то бива въ притчы ;

12. За да гледать гледающе, и да не видять ; и да чувать чувающе, и да не разумѣють ; да не бы да ся завърнѣть, и да имъ ся простятъ грѣхове-тѣ.

13. И казува имъ : Не знаете ли тѣзи притчѣ ? а какъ ще разумѣете всички-тѣ притчы ?

14. Сѣятель-тѣ, слово-то сѣе.

15. А *посѣянно-то* край пѣть-тѣ сѣ тѣзи въ които ся сѣе слово-то ; но при които, като чуѣть, тутакси идува Сатана, и отнема слово-то, всѣянно-то въ сѣрдца-та имъ.

16. Подобно и на камениты-тѣ *мѣста* посѣянно-то сѣ тѣзи, които, като чуѣть слово-то, тутакси съ радость го приимать,

17. Нѣмать обаче корень въ себе си, но приврѣмenni сѣ ; послѣ като настане скѣрбъ или гоненіе за слово-то, тутакси ся соблазнявать.

18. И въ тръніе-тѣ посѣянно-то сѣ тѣзи, които слушать слово-то,

19. И грижи-тѣ на тойзи вѣкъ, и прѣльсть-та на богатство-то, и пожеланія-та за други *работы*, като навлѣзувать, заглушавать слово-то, и безплодно бива.